

J. E. Lietuvos Respublikos Prezidentui Gitanui Nausėdai
Lietuvos Respublikos Seimo Pirmininkui Juozui Olekui
Lietuvos Respublikos Seimo nariams
Lietuvos Respublikos Vyriausybės Ministrui Pirmininkui Mindaugui Sinkevičiui
Lietuvos Respublikos Seimo Žmogaus teisių komitetui
Lietuvos Respublikos Socialinės apsaugos ir darbo reikalų ministerijai
Lietuvos Respublikos Teisingumo ministerijai
Lietuvos Respublikos Užsienio reikalų ministerijai
Kauno miesto savivaldybei
Vilniaus miesto savivaldybei
Žiniasklaidai ir visuomenei

TAUTOS FORUMO PAREIŠKIMAS

**LGBT EISENOS NEGALI BŪTI SĄJUNGOS SU RADIKALIUOJU ISLAMU IR IRANO BEI
RUSIJOS GEOPOLITINIŲ SIEKIŲ PRIEDANGA**
2026 m. rugsėjo 16 d.

Rugsėjo 12 d. Kaune vykusioje LGBT eisenoje šalia vaivorykštės spalvų suplevėsavo Palestinos vėliavos ir buvo demonstruojama kita politinė simbolika. Tautos forumas pastebi, kad visuomenei jau tapo nebeaišku, kam šiuo metu atstovauja LGBT spalvos – homoseksualių žmonių bendruomenei ar politiniams ir geopolitiniams antikvarietiško galios centrų ir demokratinės Vakarų šalyse, tarp jų ir Lietuvoje, veikiančių bei jiems tarnaujančių kultūrinių, švietimo, religinių organizacijų interesams.

Paradoksalu, tačiau judėjimai, nuolat kalbantys apie toleranciją, asmens laisvę ir mažumų teises, šiandien akivaizdžiai atsidūrė vienoje politinėje gretoje su radikaliomis jėgomis ir ideologijomis, kurios niekina Vakarų demokratines vertybes ir žmogaus pasirinkimo laisvę, o LGBT teises tiesiog atmeta.

Todėl Tautos forumas pabrėžia: tai nėra žmogaus teisių gynimas, tai politinis veidmainiavimas. Negalima vienu metu reikalauti, kad Lietuvos visuomenė besąlygiškai pripažintų LGBT judėjimo deklaruojamas vertybes, ir tuo pat metu politiškai solidarizuotųsi su ideologinėmis bei politinėmis jėgomis, kurių valdomoje aplinkoje homoseksualūs žmonės verčiami slėpti savo tapatybę, yra persekiojami, baudžiami, žeminami, o kai kuriais atvejais net fiziškai naikinami.

Tautos forumas aiškiai skiria Palestinos civilių gyventojų teisę į gyvybę, saugumą ir humanitarinę pagalbą nuo paramos Irano režimui, jo geopolitiniams interesams tarnaujančioms radikalioms, įskaitant „Hamas“, prieš Vakarų demokratijas nukreiptoms jėgoms. Todėl galima pagrįstai teigti, kad Kauno LGBT renginyje žmogaus teisių reikalavimai buvo naudojami tik kaip priedanga radikaliai politinei kampanijai, kurią palaikyti ypač yra suinteresuota Rusija.

Taip manyti leidžia ir pastaruoju metu dirbtinai aštrinamas precedentas, kurį sukūrė valstybės institucijos, pripažinusios ir įregistravusios naują religinės bendruomenės bei muftiato struktūrą ir faktiškai sudariusios sąlygas Kauno mečetės valdymą perimti naujai atvykusiems musulmonams iš įvairių Azijos valstybių, kartu susilpninant istorinės Lietuvos totorių bendruomenės vaidmenį.

Radikalus islamizmas ir LGBT ideologinis aktyvizmas remiasi iš esmės priešingomis vertybių sistemomis. Todėl jų politinė sąjunga žmogaus teisių vardu yra ne tik prieštaringa – ji yra akivaizdžiai ideologiškai absurdiška. Tačiau ši iš pirmo žvilgsnio nenatūrali ir negalima sąjunga tampa suprantama ir įmanoma prisiminus istorinį tokios sąjungos precedentą – nuožmiai ir be kompromisų naikinę krikščionybę Rusijoje, Lenino vadovaujami bolševikai laikė Azijos kraštų musulmonus kovos su pasauliniu kapitalizmu ir imperializmu sąjungininkais. Šis istorinis precedentas duoda tvirtą pagrindą manyti, kad dabartinės LGBT judėjimo ir radikalių islamistų sąjungos pagrindas yra akla – savo esme lenininė – LGBT veikėjų neapykanta krikščioniškai Vakarų civilizacijai ir „Komunistų partijos manifesto“ įkvėptas žūtbūtinis siekis sugriauti ją iš pačių pamatų bet kuria, net potencialiai savižudiško LGBT bendruomenei politinio sandorio su radikaliuoju islamu, kaina. Kaune įvykusios eitynės liudija, kad autoritarinių užsienio valstybių geopolitinius interesus atitinkanti kairiųjų LGBT ir islamo ekstremistų sąjunga jau sudaryta ir Lietuvoje, ir tapo dar vienu grėsmės nacionaliniam saugumui šaltiniu.

Būtent todėl Kauno LGBT renginio politinė potekstė verčia nerimauti ir pagrįstai abejojti, ar žmogaus teisės jo organizatoriams iš tiesų yra principinė vertybė, ar tik būdas platesniems politiniams siekiams pateisinti.

Jeigu LGBT organizacijos sąmoningai eskaluoja Vakarų šalių, tarp jų Lietuvos, vidaus savigriovos procesus perkeldamos į jas trečiųjų šalių tarpusavio konfliktus, ir skatina geopolitinę, ideologinę bei kultūrinę priešišką valstybių ekspansiją į Vakarų geopolitinę ir civilizacinę erdvę, jos neturi dangstyti savo destruktvyvios veiklos žmogaus teisių gynimu. Kaune įvykusios eitynės dar kartą parodė, kad šios organizacijos iš tikrųjų tampa ir Lietuvos valstybei pavojingo politinio proceso dalyvėmis ir privalo prisiiimti visą atsakomybę už savo viešus veiksmus, naudojamus simbolius, skleidžiamas žinias ir jų politines pasekmes.

Todėl Tautos forumas reikalauja, kad LGBT renginių organizatoriai ir juos remiančios organizacijos:

1. Viešai ir nedviprasmiškai pasmerktų „Hamas“ vykdytus teroristinius išpuolius ir aiškiai pareikštų, kad jų renginiuose nėra toleruojamas „Hamas“ ar kitų teroristinėmis pripažintų organizacijų palaikymas.
2. Viešai atsiribotų nuo Irano režimo ir nuo politinių bei religinių jėgų, kurios persekioja homoseksualius žmones ar neigia jų pagrindines teises.
3. Paskelbtų aiškias renginių taisykles, draudžiančias LGBT renginius naudoti teroristinių organizacijų, autoritarinių režimų ar jų politinės propagandos simbolikai ir agitacijai.
4. Atskirtų LGBT teisių gynimą nuo Artimųjų Rytų geopolitinių konfliktų ir nustotų LGBT renginius naudoti Palestinos, Irano ar kitų užsienio politinių interesų propagavimui.

5. Viešai patvirtintų, kad Irano parama Rusijai kare prieš Ukrainą yra nesuderinama su Lietuvos nacionalinio saugumo interesais ir kad LGBT organizacijos tokios paramos nepateisina bei neremia.

Tautos forumas taip pat ragina renginius finansuojančias valstybės ir savivaldybių institucijas viešai skelbti, kokioms organizacijoms ir kokiems renginiams skiriamos viešosios lėšos, kokios sąlygos keliamos jų politiniam neutralumui ir kaip užtikrinama, kad mokesčių mokėtojų pinigai nebūtų naudojami terorizmui, autoritariniams režimams ar Lietuvai priešiškus geopolitinius interesus legitimuojančiai agitacijai – Lietuvos visuomenė turi teisę žinoti, kas finansuoja politizuotus renginius, kokius tikslus jie iš tiesų kelia ir kokioms politinėms jėgoms suteikiama vieša tribūna – žmogaus teisių gynimas neatleidžia nuo politinės atsakomybės, o viešasis finansavimas negali būti priemonė svetimų geopolitinių interesų propagandai.

Pareiškimą pasirašo:

Erikas Černauskas, Petras Gudynas, Gaudentas Aukštikalnis, Alina Laučienė, Neringa Paškevičienė, Kęstutis Dubnikas, Algimantas Jankauskas, Laisvūnas Šopauskas, Saulius Dinda, Almantas Stankūnas, Gintautas Terleckas, Tautvydas Galinis, Jurgita Goštautaitė, Žilvinas Ramanauskas, Vytautas Radžvilas, Gintaras Rinkevičius, Julius Neviera, Robertas Vitkauskas, Edvardas Sinickas, Valdas Kuckailis, Daiva Jakubonienė, Vilius Antanas Adomaitis, Kęstutis Pakštas, Vida Nacytė, Lidija Veličkaitė, Eglė Lesniauskienė, Virginija Kubilienė, Jolanta Mažylė

Pareiškimą visų pritarusių vardu pasirašo Almantas Stankūnas